

Præfatio de Apostolis

Vere dignum et iustum est, æquum et salutäre: Te, Dómine, suppliciter exoräre, ut gregem tuum, Pastor ætérne, non déseras: sed per beátos Apóstolos tuos continúa protectióne custódiás. Ut íisdem rectóribus gubernétur, quos óperis tui vicários eidem contulísti præesse pastóres. Et ideo cum Angelis et Archángelis, cum Thronis et Dominatió nibus cumque omni militiá coeléstis exércitus hymnum glóriæ tuæ cánimus, sine fine dicéntes: Sanctus.

Communio

Tu es Petrus, et super hanc petram aedificabo Ecclésiám meam. (*Matth 16:18*)

1. Qui pascis Israel, inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph.
2. Deus virtútum, convérte nos, illústra fáciem tuam, et salvi érimus.
3. Víneam de Ægýpto transtulísti, ejecísti gentes et plantásti eam.
4. Purgásti locum in conspéctu ejus, plantásti radices ejus, et implévit terram.

Postcommunio

Quos coelésti, Dómine, alimento satiásti: apostólicis intercessiúnibus ab omni adversitaté custódi.

APAŠTALŲ PREFACIJA

Tikrai verta ir teisinga, reikalinga ir išganinga Tave, Viešpatie, nuolankiai melsti, kad Tu, amžinasis Ganytojau, nepaliktum savo kaimenės, bet per savo šventus Apaštalus sergėtum ją nuolatine globa, kad ji būtų valdoma tų valdovų, kuriems, kaip savo vietininkams, Tu įsakei būti ganytojais. Todėl su Angelais ir Arkangelais, su Sostais ir Viešpatystėmis ir su visa daugaus armijos kariauna giedame Tavo garbės himną, be perstojo sakydami: Šventas.

KOMUNIJA

Tu esi Petras [uola], ir ant tos uolos aš pastatysiu savo Bažnyčią. (*Mt 16:18*)

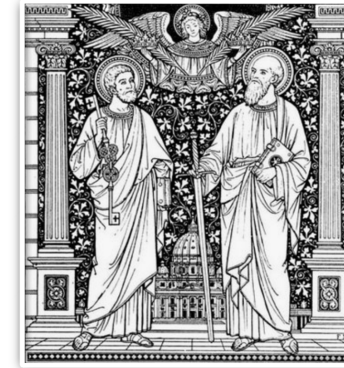
1. Klausykis, Izraelio Ganytojau, kuris vedi Juozapą lyg avį!
2. O Galybių Dieve, atversk mus! Tešviečia mums tavo veidas, ir mes būsimė išgelbėti!
3. Tu perkėlei vynmedį iš Egipto ir, išvaręs kitas tautas, jį pasodinai.
4. Tu paruošei vietą jam augti; įleidęs giliai šaknis, jis paplito po visą kraštą.

POSTKOMUNIJA

Viešpatie, pamaitinęs mus dangiška duona, per apaštalinį užtarimą apsaugok mus nuo visokio blogio.

Proprium Missæ

SS. APOSTOLORUM PETRI ET PAULI ŠV. APAŠTALŲ PETRO IR PAULIAUS ŠVENTĖ

Introitus

Nunc scio vere, quia misit Dóminus Angelum suum: et eripuit me de manu Heródis et de omni expectatióne plebis Iudæórum.

Ps. Dómine; probásti me et cognovísti me: tu cognovísti sessió nem meam et resurrectió nem meam. (Acts 12:11, Ps 138:1-2)

Collecta

Deus, qui hodiérnam diem Apostolórum tuórum Petri et Pauli martýrio consecrásti: da Ecclésiæ tuæ, eórum in ómnibus sequi præcéptum; per quos religiónis sumpsit exórdium.

Epístola

Léctio Actuum Apostolórum (Act 12:1-11)
In diébus illis: Misit Heródes rex manus, ut affligeret quosdam de ecclésiá. Occidit autem Iacobum fratrem Ioánnis gládio. Videns autem, quia placeret Iudæis, appósuit, ut apprehénderet et Petrum.

INTROITAS

Dabar tikrai žinau, kad Viešpats atsiuntė savo Angelą ir išvadavo mane iš Erodo rankų ir iš visų žydų minios kėslių.

Ps. Viešpatie, ištyrei mane ir pažinai mane. Žinai, kada aš atsisėdu ir atsistuju. (Apd 12:11, Ps 138:1-2)

KOLEKTA

Dieve, kuris šią dieną pašventinai savo Apaštalų Petro ir Pauliaus kankinyste, padėk savo Bažnyčiai visuomet laikytis jų įsakymais, per kuriuos ji gavo tikėjimo pradžią.

EPISTOLĖ

Skaitinys iš Apaštalų darbų (Apd 12:1-11)
Anomis dienomis karalius Erodas pradėjo persekioti kai kuriuos bendrijos žmones. Jis nukirsdino Jokūbą, Jono brolių. Pamatęs, jog tai patinka žydams, įsakė suimti ir Petrą. Buvo Neraugintos

Erant autem dies azymórum. Quem cum apprehendísset, misit in cárcerem, tradens quatuor quaterniónibus militum custodiéndum, volens post Pascha producere eum pópulo. Et Petrus quidem servabátur in cárcere. Orátio autem fiébat sine intermissióne ab ecclésia ad Deum pro eo. Cum autem productúrus eum esset Heródes, in ipsa nocte erat Petrus dórmians inter duos mílites, vinctus caténis duábus: et custódes ante óstium custodiébant cárcerem. Et ecce, Angelus Dómini ástitit: et lumen refúlsit in habitáculo: percussóque látere Petri, excitávit eum, dicens: Surge velóciter. Et cecidérunt caténæ de mánibus eius. Dixit autem Angelus ad eum: Præcingere, et cálcea te cáligas tuas. Et fecit sic. Et dixit illi: Circúmda tibi vestiméntum tuum, et séquere me. Et éxiens sequebátur eum, et nesciébat quia verum est, quod fiébat per Angelum: existimábat autem se visum vidére. Transeúntes autem primam et secundam custódiám, venérunt ad portam férream, quæ ducit ad civitátem: quæ ultro apérta est eis. Et exeúntes processérunt vicum unum: et contínuo discéssit Angelus ab eo. Et Petrus ad se revérsus, dixit: Nunc scio vere, quia misit Dóminus Angelum suum, et erípuit me de manu Heródis et de omni expectatióne plebis Iudæórum.

Graduale

Constítues eos príncipes super omnem terram: mémoires erunt nóminis tui. Dómine.

V. Pro pátribus tuis nati sunt tibi filii: proptérea pópuli confítebúntur tibi. (Ps 44:17-18)

duonos dienos. Suémęs Petrą, įmesdino jį į kalėjimą ir pavedė saugoti keturgubai sargybai po keturis kareivius. Po Velykų ketino išduoti jį miniai. Taigi Petras buvo uždarytas kalėjime. O bendrija karštai meldėsi už jį Dievui. Paskutinę naktį prieš Erodui išduodant Petrą, tasai, supančiotas dviem grandinėmis, miegojo tarp dviejų kareivių. Prie durų sargybiniai ėjo sargybą. Staiga ten atsirado Viešpaties angelas, ir kamerą nutvieskė šviesa. Jis sudavė Petruį į šoną ir žadindamas tarė: „Kelkis greičiau!“ Ir nukrito jam grandinės nuo rankų. Angelas kalbėjo toliau: „Susijuosk ir apsiauk sandalus!“ Jis taip ir padarė. Angelas tęsė: „Užsimesk apsiaustą ir eik paskui mane!“ Išėjęs Petras sekė paskui jį. Tik jis nesuvokė, kad angelo veiksmui tikri, jis tarėsi matęs regėjimą. Šitaip jiedu praėjo pro pirmą ir antrą sargybą ir prisiartino prie geležinių vartų į miestą. Vartai savaimė atsidarė. Išėję pro juos, jie leidosi tolyn viena gatve. Staiga angelas nuo jo pasitraukė. Petras atsipeikėjęs tarė: „Dabar tikrai žinau, kad Viešpats atsiuntė savo angelą ir išvadavo mane iš Erodo rankų ir žydų minios kėslių“.

GRADUALAS

Tu padarysi juos didžiūnais visoje žemėje, jie prisimins tavo vardą, Viešpatie.

V. Tau tėvus atstos tavo sūnūs, užtat tautos išpažins tave. (Ps 44:17-18)

Alleluia

Alleluia, alleluia.

V. Tu es Petrus, et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam. Allelúia (Matt 16:18)

Evangelium

Sequéntia sancti Evangélii secundum Matthaëum (Matth 16:13-19)

In illo témpore: Venit Iesus in partes Cæsaráe Philippi, et interrogábat discípulos suos, dicens: Quem dicunt hómines esse Fílium hóminis? At illi dixérunt: Alii Ioánnem Baptístam, alii autem Elíam, álíi vero Ieremíam aut unum ex Prophétis. Dicit illis Iesus: Vos autem quem me esse dicitis? Respóndens Simon Petrus, dixit: Tu es Christus, Fílius Dei vivi. Respóndens autem Iesus, dixit ei: Beátus es, Simon Bar Iona: quia caro et sanguis non revelávit tibi, sed Pater meus, qui in coelis est. Et ego dico tibi, quia tu es Petrus, et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam, et portæ ínferi non prævalébunt advérsus eam. Et tibi dabo claves regni coelórum. Et quodcúmque ligáveris super terram, erit ligátum et in coelis: et quodcúmque sólveris super terram, erit solútum et in coelis.

Offertorium

Constítues eos príncipes super omnem terram: mémoires erunt nóminis tui, Dómine, in omni progénie et generatióne. (Ps 44:17-18)

Secreta

Hóstias, Dómine, quas nómini tuo sacrándas offérimus, apostólica prosequátur orátio: per quam nos expiári tríbuas et deféndi.

ALELIUJA

Aleliuja, aleliuja.

V. Tu esi Petras [uola], ir ant tos uolos aš pastatysiu savo Bažnyčią. Aleliuja. (Matt 16:18)

EVANGELIJA

Šventosios Evangelijos pagal Matą tęsinys (Mt 16:13-19)

Anuo metu atėjęs į Pilypo Cezarėjos apylinkes, Jėzus paklausė mokinius: „Kuo žmonės laiko Žmogaus Sūnų?“ Jie atsakė: „Vieni Jonu Krikštytoju, kiti Eliju, kiti Jeremiju ar dar kuriuo iš pranašų“. Jis vėl paklausė: „O kuo jūs mane laikote?“ Tada Simonas Petras atsakė: „Tu esi Mesijas, gyvojo Dievo Sūnus!“ Jėzus jam tarė: „Palaimintas tu, Simonai, Jonos sūnau, nes ne kūnas ir kraujas tai tau apreiškė, bet mano Tėvas, kuris yra danguje. Ir aš tau sakau: tu esi Petras – Uola; ant tos uolos aš pastatysiu savo Bažnyčią, ir pragaro vartai jos nenugalės. Tau duosiu dangaus karalystės raktus; ką tu suriši žemėje, bus surišta ir danguje, ir ką atriši žemėje, bus atrišta ir danguje“.

OFERTORIUMAS

Tu padarysi juos didžiūnais visoje žemėje, jie prisimins tavo vardą, Viešpatie, per visus amžius ir kartas. (Ps 44:17-18)

SEKRETA

Viešpatie, tegu šias aukas, kurias pašventintas Tavo vardui aukojame, lydi apaštalinė malda, per kurią mes būtume išteisinti ir apginti.